Dosarul nr.5r-92/25

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

25 iulie 2025 orașul Leova

Judecătoria Hîncești, sediul Leova
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedinte de şedinţă, judecător Nicolae Zaharia
Grefier Ana Butnaru
Cu participarea:
Contravenientului Munteanu Ion
În lipsa:
Agentului constatator Șoimu Victor

examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de către Munteanu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr.547093 din 15 iunie 2025, întocmit în baza art.229 alin.(3) Cod contravențional și a deciziei privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 15 iunie 2025,

c o n s t a t ă:

1. La 15 iunie 2025, de către agentul constatator Feraru Ion, din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, a fost întocmit în privinţa lui Munteanu Ion procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr.547093, în baza art.229 alin.(3) Cod contravențional, pentru faptul că: La 15 iunie 2025, în jurul orelor ora 09:00, în or. Leova, str. Independenței, Munteanu Ion se afla la mijlocul de transport ***** cu n/î ***** fără a avea polița de asigurare.

La 15 iunie 2025, prin decizia agentului constatator, Munteanu Ion a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie 1500 lei.

2. La 18 iunie 2025, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia agentului constatator de sancționare, contravenientul Munteanu Ion a depus contestație în adresa Inspectoratului Național de Securitate Publică.

În motivarea contestației a indicat că a luat mașina de la ginere, a prezentat toate actele la solicitarea agenților de patrulare, polița de asigurare nu o găsea fiindcă era în alt compartiment în mașină, era emoționat atunci la moment, după ce s-a calmat, a căutat polița de asigurare și a găsit-o însă agenții de patrulare deja întocmise procesul – verbal.

3. În ședința de judecată:

Contravenientul Munteanu Ion a solicitat anularea procesului – verbal, indicând că mașina era asigurată, doar că nu găsea la acel moment polița de asigurare, peste un timp a găsit-o însă procesul – verbal era deja întocmit.

Agentul constatator Feraru Ion, la ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat legal, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei.

Potrivit art.455 alin. (2) Cod contravențional: ”Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.”

Prin urmare, instanța de judecată constată posibilă judecarea cauzei contravenționale în lipsa agentului constatator.

Aprecierea instanței de judecată

4. Audiind participantul la proces, analizând contestația, materialele cauzei contravenționale și legislația pertinentă, instanţa de judecată consideră că contestația depusă de avocatul Ion Cobîșenco în interesele contravenientului Munteanu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 15 iunie 2025, întocmit în baza art.229 alin.(3) Cod contravențional, de către agentul constatator Feraru Ion și a deciziei de sancționare din 15 iunie 2025, este întemeiată și pasibilă admiterii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.395 alin.(1^1) Cod contravenţional, contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanța de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârșită contravenția.

Potrivit art.448 alin.(1) și alin.(4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8). Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Potrivit materialelor cauzei, se constată că Munteanu Ion contestă procesul-verbal cu privire la contravenție din 15 iunie 2025 și decizia de sancționare din 15 iunie 2025, la data de 18 iunie 2025, adică în interiorul termenului legal de 15 zile.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei, iar potrivit prevederilor art.460 alin.(1) Cod contravențional, instanţa de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale în camera de deliberare, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptic şi juridic ale cauzei.

La caz, instanța de judecată ține să menționeze că, la 15 iunie 2025, de către agentul constatator Feraru Ion, a fost întocmit în privinţa lui Munteanu Ion procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr.547093, în baza art.229 alin.(3) Cod contravențional, pentru faptul că: „La 15 iunie 2025, în jurul orelor ora 09:00, în or. Leova, str. Independenței, Munteanu Ion se afla la mijlocul de transport ***** cu n/î ***** fără a avea polița de asigurare.”

La 15 iunie 2025, prin decizia agentului constatator Feraru Ion, Munteanu Ion a fost sancționat cu amendă în mărime de 30 unități convenționale, ce constituie 1500 lei și 3 puncte de penalizare.

Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru

contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 8 Cod contravențional, stabilește că, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform prevederilor art. 374 alin. (3) Cod contravențional, procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Instanța conchide că, persoana sancționată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare al evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta proporționalitatea dintre scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În legislația națională, ca și în cea a altor state europene *(spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă si Slovacia),* contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. *(Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).*

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 547093 din 15.06.2025.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi art. 445 din Codul contravenţional.

În continuare instanţa de judecată, verificând temeinicia procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată conchide următoarele.

Potrivit prevederilor art. 375 Codul contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Conform prevederilor art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Normele generale ale Codului contravenţional stipulează că, scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.(Ziiibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angei împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura

contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecata revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, făptuitorul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul. (cauza Bosoni v. Franţa, hotărârea din 7 septembrie 1999).

La fel, instanţa reţine că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, a definit procesul verbal cu privire la contravenţie, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat şi faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exerciţiul funcţiunii, procesului verbal de contravenţie trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens este de remarcat că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reţine în mod constant că prezumţiile nu sunt în principiu contrare Convenţiei.

Astfel, în Hotărârea pronunţată în cauza Saiabiaku contra Franţei, Curtea a reţinut că prezumţiile sunt permise de Convenţie dar nu trebuie sa depăşească limitele rezonabile ţinând seama de gravitatea mizei şi prezervând drepturile apărării.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenţionale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Concomitent, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, însă acesta nu stabilește reguli precise privind admisibilitatea probelor (a se vedea, de exemplu, Schenk împotriva Elveției, 12 iulie 1988, § 46 și Lhermitte împotriva Belgiei [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), iar prin urmare, întrebarea la care trebuie să se răspundă este dacă procedura în ansamblu a avut un caracter echitabil (Svetina împotriva Sloveniei, 22 mai 2018, § 43).

Respectiv, pentru a determina dacă procedura în ansamblu a fost echitabilă, trebuie să se aibă în vedere dacă dreptul la apărare a fost respectat, iar în particular, trebuie să se examineze dacă persoanei i-a fost oferită posibilitatea de a contesta autenticitatea probelor și de a se opune utilizării acestora (a se vedea Zhang împotriva Ucrainei, 13 noiembrie 2018, § 57), condiţii care în accepţiunea instanţei au fost respectate în acest caz.

Instanța de judecată menționează că, în susținerea învinuirii, agentul constatator nu a anexat la procesul verbal nici un înscris, fiind prezentat instanței doar procesul verbal cu privire la contravenție.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există dubii care nu poate fi înlăturate, dubii de care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional şi, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare expropriis sensibusa agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Se reţine că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a), art. 442, art. 460, art. art. 461 - 462Cod contravenţional al RM, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestaţia depusă de către contravenientul Munteanu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria MAI06 nr.547093 din 15 iunie 2025, întocmit în baza art.229 alin.(3) Cod contravențional și a deciziei privind aplicarea sancțiunii contravenționale din 15 iunie 2025.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa lui Munteanu Ion, pentru săvârşirea faptei contravenționale prevăzute de art. 229 alin. (3) Cod contravenţional, şi care prin decizia agentului constatator, din 15 iunie 2025, a fost supus sancţiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 30(treizeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 1500 (o mie cinci sute) lei și 3(trei) puncte de penalizare, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Leova.

Președintele ședinței,
Judecător **Nicolae Zaharia**